ԺԴ. գրեալ առ նոսա։ Որք յանձն առեալ էին կատարել զհրամայեալսն ամենայն ըստ գրեցելոյն։

Վասնորոյ զթուղթ դարձեալ ըստ առաջնոյն ուղղութեան. և ընդարձակ զնոյնս պատուիրելով գրեաց առ նոսա, որ էր և ի վերայ Ջրաւանու և Դարբանդու, Մուսկիւրու և Բաքուայ և ամենայն շրջակայ տեղեացն, զորս և ի բերան պատուիրեաց Տէր Զաքարիային, զի ծանուսցէ նոցա։ Որպէս զի՝ մի ընկալցին զմի ոք յերկուց ինքնընծայիցն, և մի զժողովարարս նոցին ընկալցին, և զարդիւնս ինչ տայցեն նոցա, և թէ յայլուստ ժողովեալ առ ինքեամբք անցուցանել կամիցին, արգելցին, և առեալ ի նոցանէ զարդիւնսն, առ ինքեանս պահեսցեն, մինչև միաբանեսցի երկճղութիւնն, և հաստատեսցի Աթոռն։ Նոյնպէս և եթէ ժողովարանն առ ինքեամբք անցանելոց իցէ երթալ յայլուրեք, արգելցեն և մի թողուցուն և բազում առ այս պատուէրք։

Իսկ ի Հաշտարխան այսր իրակութեան աղագաւ։ Թուղթ գրեաց Սրբազան Վեհն առ հասարակ ժողովուրդս, ծանուցանելով զերկճղեցելոցն զուղղութիւն և զկամս իւր, թէ զինչ իցէ առնելոց։ Եւ պատուէր նոցին զի մի ևս զժողովարարս նոցին ընդունիցին և մի զարդիւնս ինչ տայցեն նոցա, և ըզտուեալսն յետս առցեն ի լիրբ ժողովարարէն, որ նարդեանս էր անդ Խաչատուր անուամբ (զորմէ և ի Նոյեմբերի Ե. ի վեր այդր ահա՛ ասացաք)։ Եւ պահեսցեն զայնս առ ինքեանս մինչև միաբանեսցի երկութիւնն և Գանձասար հաստատեսցի, և յայնժամ որպէս գրեսցէ, այնպէս առնիցեն։ Ցուցանելով նոցա, թէ մինչ ըստ գրեցելոյս ոչ առնիցէք, յիրաւի, զվէրս ի վերայ վիրաց կուտէք ինձ, և այնուհետև ի բարկութիւն զիս գրգռէք։ Ցուցանելով և զլրբութիւնն նորին լիրբ ժողովարարի, զոր անդէն ընդդէմ սրբոյ Աթոռոյս առնէր։

Թուղթ ևս առ առաջնորդ Ստեփաննոս վարդապետն ըստ նմին դարձեալ և նոյնն, բայց և մեղադրութիւն վասն ժողովարարս Գանձասարցոցն ըստ նոցին ախորժակաց նուիրակ անուանելոյն, և զանուն Իսրայէլին ի պատարագոջն յիշելոյն, և յերկար ժամանակս զպատասխանիս թղթոյն իւրոյ ոչ գրելով։